15/11/2026

Αυστρίας Αρσένιος: Η κοινωνία με τον Θεό μεταμορφώνει ολόκληρη την ύπαρξη

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Την Κυριακή, 15 Νοεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αυστρίας και Έξαρχος Ουγγαρίας κ. Αρσένιος προεξήρχε της Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίας Τριάδος Βιέννης επί τη πανηγύρει της Γερμανοφώνου Ορθοδόξου Ενορίας Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου.

Μαζί του συλλειτούργησαν ο Ιερατικός Προιστάμενος της Ενορίας Πρωτοπρεσβύτερος Δρ. Νικόλαος Rappert και ο Ιερομόναχος Σάββας Kucenko.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην ευαγγελική περικοπή της Η’ Κυριακής Λουκά και στη μορφή του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου. Η παραβολή του καλού Σαμαρείτη, τόνισε, αποκαλύπτει το μυστήριο της θείας ευσπλαγχνίας, και στο πρόσωπο του Αγίου συναντούμε τον καλό ποιμένα, που μέσα από την αλήθεια της πίστεως καρποφορεί και προσφέρει έμπρακτα την αγάπη.

Το ερώτημα του νομικού «Διδάσκαλε, τι ποιήσας ζωήν αιώνιον κληρονομήσω;» αγγίζει τον βαθύτερο πόθο της ανθρώπινης υπάρξεως, τη δίψα για την αιώνιο ζωή και την κοινωνία με τον Θεό, τη μετοχή κατά χάριν στη ζωή Του και την πλήρωση του κατ᾽ εικόνα στην πορεία προς το καθ᾽ ομοίωσιν. Ο Κύριος οδηγεί τον συνομιλητή Του να αναγνωρίσει ο ίδιος την εντολή της αγάπης προς τον Θεό και προς τον πλησίον και του λέγει «τούτο ποίει και ζήση», διότι η κοινωνία με τον Θεό μεταμορφώνει ολόκληρη την ύπαρξη και φανερώνεται στον τρόπο με τον οποίο συναντούμε τους αδελφούς.

Στη χριστολογική ανάγνωση της παραβολής ο πληγωμένος οδοιπόρος εικονίζει την ανθρώπινη φύση μέσα στην περιπέτεια της πτώσεως. Ο άνθρωπος απομακρύνεται από την πηγή της ζωής και γνωρίζει τη διάσπαση, τη δουλεία των παθών και τον φόβο του θανάτου. Η πληγή αφήνει ακέραιη την αξία του και μαρτυρεί την ανάγκη της θεραπείας. Στο πρόσωπο του καλού Σαμαρείτη αναγνωρίζουμε την εικόνα της θείας συγκαταβάσεως. Ο Λόγος του Θεού έρχεται στον τραυματισμένο άνθρωπο, λαμβάνει ακέραιη την ανθρώπινη φύση χωρίς την αμαρτία και την ενώνει υποστατικά με τη θεότητά Του. Εισέρχεται στην οδύνη

μας, αναλαμβάνει τη θνητότητά μας και διά του Σταυρού και της Αναστάσεως συντρίβει την κυριαρχία του θανάτου. Το πανδοχείο είναι η Εκκλησία, η οποία δέχεται τον πληγωμένο άνθρωπο και τον εισάγει στη θεραπευτική κοινωνία του Χριστού. Η πίστη μας καλεί να παραδοθούμε στον τρόπο υπάρξεως του Χριστού, να αγαπήσουμε όπως Εκείνος, να εξέλθουμε από την αυτάρκεια και να αναλάβουμε ελεύθερα την ευθύνη του άλλου.

Αναφερόμενος στον Άγιο Ιωάννη τον Χρυσόστομο, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι για τον ιερό πατέρα ολόκληρο το ήθος της Εκκλησίας διαμορφώνεται στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Καλούμαστε να ζήσουμε ως μέλη Χριστού. Η ευχαριστιακή ενότητα γεννά ευθύνη και η δωρεά του Αγίου Ποτηρίου ζητεί την προσφορά της ζωής. Στη διδασκαλία του ιερού πατρός η ελεημοσύνη αποκτά θεολογικό βάθος και γίνεται καρπός κοινωνίας με τον Χριστό. Ο Άγιος διακόνησε αυτή την αλήθεια με παρρησία και πόνο, με ποιμαντική ευθύνη που έγινε σταυρός, με δοκιμασίες και εξορία που φανέρωσαν το κόστος της πιστότητας. Ο λόγος του έφερε τη σφραγίδα μιάς ζωής προσφερόμενης στον Χριστό και στον λαό.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι ο πληγωμένος βρίσκεται κοντά μας και συχνά περιμένει έναν λόγο συγχωρήσεως, μία επίσκεψη, μία σιωπηλή παρουσία ή λίγη βοήθεια που θα διαφυλάξει την αξιοπρέπειά του. Από εμάς εξαρτάται αν θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε. Η εντολή «Πορεύου και συ ποίει ομοίως» είναι ζήτημα ευθύνης και έμπρακτης αδελφοσύνης. Η τήρησή της χρειάζεται να γίνεται καθημερινή απόκριση στη χάρη, ώστε η ζωή μας, μέσα στην ταπείνωση της διακονίας, να μαρτυρεί τη δύναμη της Αναστάσεως και τη χαρά της ερχόμενης

Βασιλείας.

ΑΓΙΟΣ
ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

